

عنوان مقاله:

جریانشناسی عرفان اسلامی و تحلیل زبان عرفانی با تکیه بر نقد فرمالیستی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمد مهدی پورغلامعلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حضرت ولیعصر (عج) رفسنجان

خلاصه مقاله:

زبان عرفانی از جمله موضوعاتی است که تحقیق درباره آن رواج روزافزونی یافته است. تحقیق در ویژگیهای زبانی اینگونه آثار، این امکان را فراهم میآورد که به دور از هر نوع کلیگویی، عناصر مسلط و ویژگیهای یک متن یا یکدوره نگارش متون را شناخت. تالیفات عرفانی اعتقادات و جریانهای فکری تاریخ تصوف را آیینگی میکند؛ بنابراین برای شناخت عرفان و سنتهای عرفانی ناگزیر از تامل در نگارشهای متصوفه هستیم. در نوشتار حاضر، ابتدا دو جریان بزرگو عمده تاریخ عرفان اسلامی و متعاقبا زبان آثار عرفانی مربوط به هر دو دوره نقد و تحلیل و تفاوتهای آنها واکاومیشود. این دو جریان شامل عرفان پیش از ابنعربی و پس از اوست. در بررسی زبان عرفانی از نقد فرمالیستی و مولفهبایان استفاده خواهد شد. این مولفها عبارتند از: مدل ارتباط کلامی؛ وجه غالب؛ قطبهای استعاره و مجاز؛ و آشنایی زدایی. به دلیل محبوبیت و کیفیت بالاتر دوره اول، تمرکز عمده مقاله بر مباحث مرتبط با دوره نخست نهاده شده است.

کلمات کلیدی:

دوره اول عرفانی، دوره دوم عرفانی، زبان عرفان، متون عرفانی، نقد فرمالیستی، مولفهبای نقد فرمالیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581782>

